

BOUSOVÁK

INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ MĚSTA DOLNÍ BOUSOV

Cena 10 Kč

Dvoutměsíčník, ročník 48., č. 3/2012

KULTURNÍ TIPY NA LÉTO

10. 6. – 11. 7. **Tragédie Lidic**, výstava v Galerii Na Faře, zapůjčeno z Památníku Lidice
2. 7. – 8. 7. **Šrámkova Sobotka - festival českého jazyka, řeči a literatury**
7. 7. **Narozeniny zámeckých labyrintů**, zámek Loučeň, 10.30 – 17.00
8. 7. **Loutkové divadlo za kostelem DB – Správce snů**, určeno pro děti od 5 let, 15.30
14. 7. **Slavnosti svijanského piva**
16. 7. – 7. 9. **Lichožrouti na prázdninách**, výstava v Galerii Na Faře, knižní ilustrace G. Miklínové
21. 7. **Lázeňské pivobraní v Bousově**, penzion Relax
28. 7. **Nohejbalový turnaj trojic**, kurty TJ Sokol Dolní Bousov
18. 8. **Výstava jirín, růží a mečků Přepeře**, 11. ročník výstavy ZO ČZS v jídelně v Přepeřích. Otevřeno od 9 do 18 hodin.
24. 8. a 25. 8. **Sobotecký jarmark a festival řemesel**
26. 8. **Festival na kopečku**, Kosmonosy
31. 8. **Divadlo za kostelem DB – Velká zebra**, komedie v podání DS Tyl Bakov n. Jizerou, 19.30
31. 8. – 2. 9. **Autokros - Mistrovství ČR**, závodistiště Rachvala
8. 9. **Volejbalový turnaj smíšených družstev**, kurty TJ Sokol Dolní Bousov
8. 9. **Divadlo za kostelem DB – Muži ve zbrani** v podání Divadýlka na dlani Ml. Boleslav, 19.30
12. 9. **Dny evropského dědictví v Bousově**, 18.00, program bude upřesněn

Aktuální informace a podrobnosti sledujte na www.infocentrum.dolnibousov.cz.

zprávy z radnice

Vybráno z usnesení zastupitelstva města schváleného na zasedání dne 16. 5. 2012. Zastupitelstvo schválilo závěrečný účet města za rok 2011 bez výhrad (tabulka byla otištěna v Bousováku č. 2/2012). Schválilo odkoupení pozemků zastavěných panelovou komunikací v ulici Na Hrázi vedoucí k řadovým domkům.

Sběr nebezpečných složek komunálního odpadu proběhl dne 22. dubna 2012. Celkem bylo odevzdáno:

baterie akumulátory - 2kg, obaly obsahující zbytky nebezpečných látek - 457kg, olej a tuk - 130kg, zásady - 14kg, barvy, lepidla, pryskyřice - 85kg, kyseliny - 3kg, léčiva - 17kg, rozpouštědla - 2kg.

Sběr velkoobjemového odpadu se uskutečnil v sobotu 12. května 2012, bylo odvezeno celkem 10 020kg odpadů, náklady činily cca 25 000 Kč.

Separované odpady

Na téma problematiky sběru separovaných odpadů již bylo popsáno mnoho papíru, a po více než 10 letech provozování systému třídění jsem předpokládal, že je vše jasné a občan postupně navyká správnému

využívání systému. Jenomže trpělivost došla pracovníkům oddělení úklidu města a požádali mě o vyslání dalšího apelu. To, že kontejnery jsou barevně rozlišeny podle druhu odkládaných odpadů jistě zná každý. Kdo by náhodou nevěděl, je na nich popis co kam patří, že PET lahve se mají sešlápnout, papír složit tak aby zabral co nejméně místa. To znamená, že občan ví, ale nedbá. Jak si jinak vysvětlit, že v kontejnerech na papír jsou polystyrenové obaly od spotřebičů (patří do pytlů na směsné plasty z domácnosti), mezi PET obaly další rozličné plasty, mezi skly autoskla, které tam nepatří atd. a vše bývá proloženo úhledně zabalenými pytlíky s domovním odpadem „spořivých“ občanů, pravděpodobně těch, kteří při placení poplatku za odpady tvrdí, že vše třídí, tudíž nemají odpad. „Hnízda“ nádob na separované odpady bývají průběžně, nejvíce je to však patrné v pondělí, obložena veškerým domovním odpadem, ale i pytlí na tříděný odpad, které jak jistě všichni vědí, se mají odkládat vždy poslední neděli v měsíci. Toto vše zbytečně přidělavá práci ale co je horší, dokresluje tvář města způsobem, který si asi občan nepřeje, ale nedbá.

Pavel KULA, tajemník MěÚ

krátce z bousovska

Poslední dubnový víkend patřila dolnobousovská sportovní hala 2. ročníku florbalového turnaje. Celkově se ho zúčastnilo deset týmů, které byly rozděleny do dvou skupin po pěti. Letos poprvé byl turnaj rozložen do dvou hracích dnů. První den se odehrály skupiny a první čtyři týmy z každé skupiny postoupily do druhého hracího dne, kde se hrálo klasické play off. Tento ročník byl specifický v časovém uspořádání, protože každý zápas ve skupině se hrál 2x15 minut, což bylo pro mnoho týmů lákavé, protože ostatní turnaje v okolí se hrají pouze 1x15 minut. Shodou okolností 28. dubna byl na základní škole den otevřených dveří, což přivedlo mnoho diváků i do sportovní haly. První hrací den byl zároveň konečným pro dva účastníky třetí ligy RAFL, týmy FBC Falcons a Puma MB. Domácí celek si zajistil postup ze třetí příčky v dopolední skupině. Dopolední i odpolední skupinu vyhrály týmy, které hrají první ligu – Dragons a WFR. Přes čtvrtfinále prošli vítězové obou skupin, domácí celek a tým Dr.aci. Semifinále svedlo proti sobě Dragons – FBK Dolní Bousov a WFR – Dr.aci.

Bohužel napínavé semifinále bylo konečnou pro domácí celek, který podlehl 11:7 a čekal ho zápas o třetí místo. Druhé semifinále se stalo jednoznačnou záležitostí pro WFR, které vyhrálo 9:2. V zápase o třetí místo došly FBK Dolní Bousov síly a projevila se větší zkušenost a touha po zisku poháru u týmu Dr.aků. Dlouho očekávané finále přineslo místo vyrovnaného zápasu o zlato zcela jednoznačný duel, který ovládli hráči Dragons v poměru 12:2. Je nutné zdůraznit, že na prvních třech místech skončily týmy hrající 1. ligu. Celkově se turnaj vydařil a proběhl v klidné a přátelské atmosféře.

Martin VILHAN

Rozběhlo se cvičení pro děti. Od konce května mají rodiče malých dětí v Dolním Bousově o něco pestřejší nabídku pohybových aktivit. Skupinka maminek začala organizovat jednou týdně hodinu pro nejmenší děti (do 4 let) s rodiči a dále hodinu pro předškoláky 5-6 let. Ti chodí cvičit bez rodičů. Hodina pro malé děti probíhá každé pondělí od 16 hodin, předškoláci cvičí od 17 ho-

din v malé tělocvičně základní školy. Děti jsou motivovány k pohybu hrou, říkankami, písničkami a rozvíjejí svou obratnost, sílu i vytrvalost. I přes pěkné počasí je zájem o cvičení v slušný, i když skupina předškoláků by uvítala posily. Hodiny jsou koncipovány pestře, hravě, a hlavně pro každého, není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Lekce stojí 20 korun a celý výtěžek je věnován na další sportovní pomůcky pro děti. Od září plánujeme přejít pod hlavičku T. J. Sokol a stanovit zápisné na celý půlrok.

Jana VLACHOVÁ

Pozvánka na turnaj v malé kopané. Tým Inter si Vás dovoluje pozvat na 3. ročník turnaje v malé kopané, který se uskuteční 21. 7. 2012. Turnaj začíná v deset hodin dopoledne na hřišti Dolnobousovského SK. Přijďte se podívat na zajímavé souboje v základních skupinách a následném play off. Turnaje se účastní deset týmů a domácí celek Celtic DB se bude snažit obhájit titul z minulého roku. Občerstvení bude zajištěno. Těšíme se na Vaši účast.

Martin VILHAN

Pozvánka na výstavu. Infocentrum Dolní Bousov si Vás dovoluje pozvat na výstavu s názvem Tragédie Lidic. Výstava je v galerii v přízemí přístupná v otevíracích hodinách Infocentra, tedy v Po 8 - 15.30, Út - Čt 8 - 18, Pá 8 - 16 a So 9 - 12 hodin a potrvá do 11. 7. 2012.

Dita ŘÍHOVÁ

Prvnáci se se školou rozloučili Slavností slabikáře. V pátek 22. 6. přivedli žáci 1. třídy své rodiče do školy, aby jim předvedli vystoupení, které již dlouho nacvičovali. Děti však netušily, že se na jejich vystoupení přijde podívat Písmenkový král se svým doprovodem. Ostudu si děti neudělaly, a tak se Písmenkový král rozhodl, že všechny žáky 1. třídy bude pasovat na Rytíře písmen. Všichni rytíři dostali také odměnu od krále, mimo jiné pěknou knížku. Na závěr obdržely rodiny, které zvítězily v domácím čtení (projekt Česko čte dětem), hry pro celou rodinu. Odpoledne se vydařilo, prvnáci mohou postoupit do druhého ročníku.

Jitka JEČNÁ

Provoz knihovny a infocentra o prázdninách. V nadcházejících letních měsících, v období všeobecné dovolené se pro vás, tak jako každým rokem, pokusíme zachovat otevírací dobu knihovny v plném rozsahu tak, jak jste zvyklí. S tímto úkolem nám pomohou dobrovolnice - studentky. A tak vás prosím o trochu shovívavosti a trpělivosti, přeci jen jim bude chybět náš každodenní cvik. Jediný termín, ve kterém bude knihovna oproti zvyku uzavřena, bude v období od 20. - 24. srpna 2012. V tomto týdnu bude probíhat inventura knižního fondu (odborně zvaná revize). Další informací ohledně otevírací doby je skutečnost, že v průběhu července a srpna bude infocentrum v provozu s tzv. letní otevírací dobou rozšířenou o sobotní dopoledne od 9 do 12 hodin.

Dita ŘÍHOVÁ

Okresková soutěž v požárním sportu se konala 19. května 2012 na hřišti DBSK v rámci oslav 130 let hasičů v Dolním Bousově. Požární útok ženy: 1. Obruby - čas 32,68 s, 2. Vlčí Pole - 49,10 s, 3. Dolní Bousov

- 64,09 s. Požární útok žáci: 1. Obruby B - čas 27,48 s, 2. Obruby A - 28,85 s, 3. Dolní Bousov - 40,53 s, 4. Vlčí Pole - 89,31 s. Pořadí mužů (součet času útoku a překážkového běhu): 1. Dobšín Kamenice A - 43,62 s, 2. Obrubce B - 50,21, 3. Obrubce A - 54,38, 4. Rohatsko - 56,05, 5. Dobšín Kamenice Masters - 56,71, 6. Dolní Bousov - 57,57, 7. Bechov - 58,63, 8. Vlčí Pole - 62,58, 9. Přepeře - 62,63, 10. Horní Bousov - 64,05, 11. Obruby - 140,70, 12. Dobšín Kamenice B - 157,00. Nejrychlejší útok měl Dobšín Kamenice A - 21,62 s (D. Bousov 34,57, Vlčí Pole 33,58, Horní Bousov 34,35, Bechov 36,03). Nejrychlejší překážkový běh byl v podání J. Adama ml. (Obruby A) - 20,70. T. Odstrčilík (Bechov) - 22,60, J. Kameník (D. Bousov) - 23,00, T. Bouček (V. Pole) - 29,00, F. Steklý (H. Bousov) - 29,70.

Miloslav JEČNÝ

Prázdninové hry a cvičení v přírodě. Každé prázdninové pondělí mají rodiče předškoláků možnost přivést své děti na víceúčelové hřiště (vedle koupaliště), kde pro ně bude připraven pestrý program plný pohybu. Budeme mít k dispozici atletický ovál, prostor pro míčové hry i travnatou plochu ve stínu stromů. První venkovní hodina se uskuteční 9. července 2012 od 17 hodin. Vstupné 20 korun, starší sourozenci jsou také vítáni. Přijďte všichni, prázdniny nemusí být jen ospalé!

Jana VLACHOVÁ

Lichožrouti na prázdninách. Již brzy se na celé prázdniny usídlí v Galerii Na Faře lichožrouti od výtvarnice Galiny Miklínové, ilustrátorky známé knihy spisovatele Pavla Šruta - Lichožrouti. Jenže v naší galerii není dostatek ponožek! Nestanou se z lichožroutů (tajemných postaviček, které se živí lichými ponožkami) během pobytu u nás knihožrouti? Knížek v knihovně nad galerií je totiž oproti ponožkám dostatek. Výstava bude zahájena 16. července, bude přístupná i během sobotního dopoledne a potrvá až do konce prázdnin.

Olga TRÍSKOVÁ

Do jarní části fotbalové okresní soutěže vstoupili žáci DBSK na 3. místě. Přesto že dokázali sedmkrát vyhrát a jen po čtyřech zápasech odešli poražení, neudrželi bronzové postavení a klesli na konečnou 4. příčku se skóre 122:49 a ziskem 42 bodů. I přes toto umístění v tabulce mohou žáci DBSK slavit postup do okresního přeboru, protože první tři týmy tuto možnost odmítly. Nejlepším střelcem se 27 brankami byl Petr Ježek, Luděk Holub a Damian Jankowski se prosadili 14 krát. Po skončení sezóny kádr opustili Luděk Holub který přechází do dorostu, Aleš Balcar kterému končí hostování a Anička Urbanová která odchází do DFK Mladá Boleslav. Příprava na novou sezónu začíná v úterý 21. srpna v 15:30 na stadiónu.

Michal ŠOLC

Taneční kroužek společenských tanců začal své působení v září 2007. Probíhá za podpory MěÚ a ZŠ Dolní Bousov, kde zdarma využíváme prostory školní tělocvičny a sportovní haly. Děti se zde učí základy standardních a latinskoamerických tanců. Tance se vyučují zdarma pod vedením Markéty Kittnarové. V tomto pětiletém trvání má již za sebou několik úspěšných veřejných

prezentací své činnosti – každoroční vánoční vystoupení, taneční vystoupení v domě s pečovatelskou službou, vystoupení na charitativní akci Dáda days Ptýrov, předtančení na plesích a rozlučková vystoupení na konci školního roku. Letos se rozloučení s tanečním kroužkem konalo ve sportovní hale, kde děti tančily ukázky společenských tanců waltz, polka, valčík, chacha, jive a rumba. Také předvedly své pohybové nadání v sestavě zumbly. Tato vystoupení jsou vrcholnou ukázkou toho, co se děti naučily a zároveň pro ně největší odměnou za celoroční úsilí a práci. Hosty na tomto vystoupení byli Petr Kittnar, který předvedl bravurní ukázkou break dance a malé sokolnice ze Sobotky, které zacvičily své pohybové kreace pod vedením p. Kunstové. Co více řičí o tanečním kroužku? Podchycuje a rozvíjí nadání dětí. Učí pohybové kázní, vytrvalosti a vůli, společenskému chování a úctě. Rozvíjí prostorové a hudební citění. Zvyšuje pohyblivost, obratnost, koordinaci a sebevědomí. Můj pohled na tanec? Je to báječný způsob trávení volného času, skvělá ušlechtilá zábava, prostředek společenského vyzítí – tanec je zkrátka úžasný vynález. Smím prosit?

Markéta KITTNAROVÁ

18. ročník volejbalového turnaje smíšených družstev pořádá Sokol Dolní Bousov v sobotu 8. září 2012. Na kurty za sokolovnou týmy složené ze dvou žen a čtyř mužů musí dorazit do 8.30, pak se losuje a o čtvrt hodiny později se začíná hrát. Přihlásit se můžete na telefonu 777061727, mailu zs@dolnibousov.cz nebo přímo v den konání turnaje do losování na kurtech.

Miloslav JEČNÝ

Šestý ročník turnaje v nohejbalu trojic pořádá Sokol Dolní Bousov v sobotu 28. července 2012 na kurtech za sokolovnou. Turnaj je určen registrovaným i neregistrovaným hráčům bez omezení. Hraje se podle pravidel ČNS na tři dopady míče, ve skupinách na dva sety, ve vyřazovacích bojích na dva vítězné sety. Set končí desátým bodem, případný třetí set začíná od stavu 5:5. Účastníci startují na vlastní náklady, startovné za družstvo je 300 Kč. Věcné ceny v hodnotě 5000 Kč. Oceněny budou trojice na prvních čtyřech místech a nejlepší hráč. Přihlášky a informace na telefonu 602 954 250 nebo e-mailu r.zejbrlik@seznam.cz.

Roman ZEJBRLÍK

NOC KOSTELŮ DORAZILA DO VLČÍHO POLE

Tato akce vznikla v roce 2005 ve Vídni. V roce 2009 byla poprvé i v České republice, v roce 2010 se konala v celé republice. V roce 2011 se do ní zapojilo 939 kostelů, které navštívilo 300.000 osob. Vloni byla poprvé i na Slovensku. V rámci Noci kostelů se konají koncerty, komentované prohlídky, workshopy, divadelní představení, komentované prohlídky. Záštitu nad akcí převzali mimo jiné Mons. Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský, Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický a ostatní biskupové, Petr Nečas, předseda vlády ČR, Miroslava Němcová, předsedkyně Poslanecké sněmovny, Milan Štěch, předseda Senátu, hejtmani všech krajů. V letošním roce bylo do Noci kostelů zapojeno více než 1200 kostelů a modliteben, které navštívilo více než 400.000 návštěvníků. A poprvé se konala i na Dolnobousovsku – v pátek 1. června 2012 v kostele sv. Šimona a sv. Judy ve Vlčím Poli.

Pozdrav u příležitosti Noci kostelů zaslal všem návštěvníkům vídeňský arcibiskup Christoph kardinál Schönborn, kterému je myšlenka Noci kostelů od začátku velmi blízká. „Velmi mě těší, že jsem byl opět požádán o pozdrav pro Noc kostelů. Je neuvěřitelné, jak rychle se myšlenka Noci kostelů rozšířila z Brna do celé České republiky. Při Noci kostelů vychází církev lidem vstříc tak trochu jinak. Srdečně zve a ukazuje rozmanitost křesťanského života, křesťanského způsobu vyjadřování i různé přístupy k setkání s Bohem. Jsou zdůrazněny prvky, kterým se v průběhu roku věnuje málo pozornosti. V tomto smyslu je Noc kostelů zvláštním způsobem misionářská. Otvírá rozmanité a často překvapivé cesty k naší víře. Zvláště bych chtěl poděkovat všem těm, kteří se starají o to, aby se Noc kostelů opět stala intenzivním znamením života křesťanských církví uprostřed dnešního světa. Přeji vám všem hodně úspěchů a k tomu vyprošuji Boží požehnání.“

Proč se premiérová Noc kostelů uskutečnila právě v kostele sv. Šimona a sv. Judy ve Vlčím Poli? Bousovský kostel sv. Kateřiny je místem řady akcí, proto jsme se

rozhodli pro trochu opomíjený vlčopolský kostelík. Co o něm víme? Je zasvěcen apoštolské dvojici sv. Šimona Horlivce a Judy Tadeáše, kteří společně hlásali evangelium v severní Africe a Persii a oba zemřeli mučednickou smrtí. Kostelů, které nesou jejich jméno, je u nás celá řada – jsou v Praze, Vitici na Kolínsku, Postoloprtech, Štětí, Lenešicích na Lounsku a mnoha dalších městech a obcích. Kostel (někdy je v písemných zdrojích používáno i označení kaple) sv. Šimona a sv. Judy pochází podle některých zdrojů již z 12. století. Nynější gotický kostelík byl za třicetileté války poničen, ale ještě ve 2. polovině 17. století byl opraven a v roce 1686 znovu vysvěcen. Opěrné pilíře presbytáře byly zbudovány až v roce 1899 ke zpevnění statiky objektu. Oltář z roku 1670 je v současné době zapůjčen do kaple v zámku v Dětenicích. Zvon z roku 1512 visí v malé věžičce. Varhany mají stroj i skříň z roku 1698, mají jeden manuál, šest rejstříků, mechanickou trakturu (spojení kláves se strojem) a zásuvkovou vzdušnici. Do Vlčího Pole byly převezeny v roce 1790 z kostela sv. Kateřiny v Dolním Bousově, kde je nahradily varhany zakoupené ze zrušeného kostela v Praze. Varhany jsou momentálně bez píšťal. Ty jsou uloženy u varhanáře Bohumila Žlutka v Zásadě u Jablonce. Před několika lety se uvažovalo o jejich opravě, bohužel se nepodařilo sehnat potřebných 350 tisíc korun. Dnes odhaduje varhanář opravu přibližně na půl milionu. Podaří se peníze sehnat a varhany, staré více než tři sta let, opravit?

První písemný doklad o panství Vlčí Pole pochází z roku 1318, kdy Sulek z Vlčího Pole byl žalován u soudu Vokem z Rotštejna. V roce 1542 se poprvé hovoří o tvrzi, v roce 1623 je písemně doložen prodej statku, krčmy a kostelíka paní Polyxeně z Lobkovic za 8.300 kop míšeňských. Ta nechala tvrz přestavět do renesanční podoby. Dle doložených stavebních plánů byla původní tvrz ze 14. století a stála na místě dnešního zámku. Ten dnes obsahuje stavební prvky gotické, renesanční i empí-

rové. Majitelům byl po roce 1948 znárodněn, nějaký čas zde byla škola pro mládež, od 15. 12. 1955 do 22. 11. 1999 pak Domov důchodců. Ten zanikl přestěhováním do DD Modrý kámen v Mnichově Hradišti. Další osud je asi mnohým znám – zámek byl nabídnutý k prodeji, po několika letech koupen, v současné době opět nabízen k prodeji. Ale vraťme se zpět k Noci kostelů.

Když jsme připravovali tuto akci, spojili jsme se samozřejmě s vlčopolskými občany, konkrétně s paní Boučkovou. Vlčopolští už v místním kostele řadu prací udělali. Především ho důkladně uklidili, nainstalovali výzdobu a realizovali několik akcí. Noc kostelů si vynutila další, razantní zásahy. Po několika desítkách let byl kostel zpřístupněn ze strany od silnice, přes malá dvířka ve zdi. Zde býval vstup, ale ten zarostl nálety a byl zanešený. Zprovoznit ho znamenalo asi šedesát hodin práce. A zároveň se musel otevřít mnoho let nepoužívaný boční vstup. On totiž hlavní vstup je možný pouze přes pozemek, patřící k zámku. A to znamená žádat majitele zámku o souhlas. Boční vstup vede po pozemku, který stejně jako kostel patří Městu Dolní Bousov. To vlčopolský kostel před několika lety od církve odkoupilo.

V pátek v podvečer se kostel sv. Šimona a sv. Judy zaplnil k prasknutí. Asi sedmdesát lidí, převážně míst-

ních, ale i z Bousova a jiných obcí, obdivovalo krásnou výzdobu z dílny Hany Šaškové. Zavěšené oloupané větve smuteční vrby, na nich tři stovky skleněných zkumavek s vodou a čerstvými lučnými květy. Další desítky hodin jak při loupání vrby, tak při sbírání květů a jejich instalaci. Výsledný dojem fantastický. Po úvodním slovu o samotném kostele, o zámku a přípravách akce začal vlastní program, jímž bylo vystoupení bývalých žáků Dany Krouské, učitelky hry na klavír v hudební škole v Liberci. Tóny klavíru i zpěv zcela zaplnily kostelní prostor a doslova vmáčkly posluchače do lavic a židlí. Postupně vystoupili Marek Pavlíček, Vojtěch Rygal a Karolína Kerdová a na závěr i organizátorka koncertu. Kromě hudby byla pro návštěvníky připravena i malá výstavka liturgických rouch a církevní literatury, převážně zapůjčené z kostela v Libáni. Premiérová Noc kostelů se na Dolnobousovsku opravdu vydařila. Především místní mnohdy vzpomínali, kdy byli v kostele sv. Šimona a sv. Judy naposledy, jaké to bylo, když byl na zámku domov důchodců a jak milé byly řádové sestry. Dnes z nich žije poslední, čtyřiaosmdesátiletá Kordula Heiderová, které se říkalo Kordulka. Žije v klášteře Milosrdné sestry Panny Marie Jeruzalémské v Opavě. Do příštího Bousováku zkusím získat její vzpomínky na působení ve Vlčím Poli.

Miloslav JEČNÝ

PUTOVÁNÍ ZA LIDOVOU ARCHITEKTUROU JIČÍNSKA

Brožovaná publikace Putování za lidovou architekturou Jičínka autora Mgr. Petra Luniaczka obsahuje 30 výletů za tímto fenoménem ve všech regionech bývalého okresu Jičín, zejména pak v Českém ráji, Mariánské zahradě a v jižním Podkrkonoší. Na 104 stranách v ní kromě textu popisu doporučených výletů najdete také 51 černobílých fotografií a dále 69 barevných fotografií ve třech přílohách na křídovém papíře. Pro vážné zájemce o lidové stavby je přiložen i seznam literatury a slovníček vybraných odborných výrazů a nechybí zde ani rejstřík sídel i hor a posouzení vhodnosti jednotlivých, zde doporučených, výletů pro cyklisty.

Kniha obsahuje mimo jiné i tři výlety situované na Sobotecko a dva na Markvarticko. Nejblíže se Bousova

dotýká výlet číslo 6, který je veden přes obce Sobotka - Osek - Střehom - Vesec u Sobotky - Nepřívěc - Stéblovce - Podhůra - Kozlov - Roveň - Malechovice - Libošovice - Malá Lhota - Pleskoty - Zahájí - Rytířova Lhota - Dobšice - Meziluzí. Celková délka výletu činí asi 28 km a jsou během něj podrobně popisovány míjené lidové stavby včetně uvedení dostupných historických dat. Velmi zajímavý je také výlet číslo 5 s názvem Procházka po Sobotce, kde jsou na třech stránkách shrnuty velmi zajímavé informace o téměř sedmdesáti soboteckých roubených, většinou památkově chráněných domech. Publikace je od května 2012 v prodeji v informačním centru v Kostelní ulici (cena 110 Kč).

Dita ŘÍHOVÁ

PŘED 200 LETY SE NARODIL ANTONÍN FIERLINGER

Starší generace si pod tímto příjmením vybaví spíše jistého komunistického hodnostáře pokřtěného rodiči Zdeněk. Opravdu byli s pánem v titulu příbuzní, každý asi ze zcela jiného těsta. Pro nás to má jen ten význam, že v roce 1971 zařídil onen stranický pohlavár převezení ostatků svého předka Antonína z bousovského hřbitova do rodinné hrobky v Olomouci. Přitom v bousovské zemi odpočíval v pokoji od roku 1893, když v našem městě strávil poslední léta svého úžasné plodného života.

Začneme ale raději od počátku. Antonín Fierlinger se narodil 21. června 1812 v Turnově, v rodině lékárníka Fierlingera, rovněž Antonína. Již v roce 1815 se rodina stěhuje do Sobotky, kde zřejmě vznikla příležitost založit novou perspektivní lékárnou. V Sobotce tedy prožil syn Antonín své dětství a jinošství, gymnázium navštěvoval v Mladé Boleslavi, průběžně praktikoval u otce v lékár-

ně a po studiích v Praze se stal magistrem farmacie (PhMr.).

Mezitím se odehrálo jedno setkání zásadního významu, a to s kosteckým lesníkem Sikešem, který mu předvedl zázrak preparování zvířat, fixaci motýlů a poznávání přírody vůbec. Další příznivá souhra okolností přivedla studenta Fierlingera do Vrchlabí k spřízněné lékárnické rodině Kablíků, zřejmě na jakousi stáž. Manželka pana lékárníka byla vyhlášenou botaničkou. Vnímavý student si tu nejen osvojil základy floristiky, ale pochopil i význam vytváření ucelených sbírek přírodnin. A tak tu ve Vrchlabí vznikl počátkem 30. let jeho unikátní soubor preparovaných ptáků, ptačích vajec, ale i savců, hornin a minerálů. Celou kolekci pak po čase předala paní Josefína Kablíková i se svými herbáři jičínskému gymnáziumu.

Rok 1843 přinesl zásadní zvrát v životě mladého zvidavce. Zemřel mu otec a bylo nutno převzít lékárnickou živnost v Sobotce. To otevřelo další jeho životní etapu, řekněme společenskou a angažovanou. Revoluční rok 1848 jej postavil do role pobočníka sobotecké Národní gardy. Od přítele Josefa Mánesa získal pro gardový prapor vyobrazení českého lva, znak města Sobotky a nápis „Bohu a vlasti!“. V letech 1851-60 byl pak Antonín Fierlinger dokonce soboteckým starostou. Koncem 50. let se zase začal věnovat preparování ptáků. Exponáty věnoval školám, nejprve jistě té sobotecké, ale pak i bousovské a nejspíše i školám dalším. V roce 1861 zřejmě zatoužil po další změně, lékárnu v Sobotce prodal a opustil náš kraj. Několik let byl i v Praze, kde se plně zapojil do veřejného života. Spolupracoval s takovými kapacitami, jako byl dr. Antonín Frič, profesor Univerzity Karlovy a pozdější ředitel Národního muzea.

A velké finále. V roce 1875 se stěhuje do Dolního Bousova, aby se tu ujal funkce správce jednoho z největších cukrovarů v širokém okolí. Dál sbírá pří-

rodniny, vytváří kolekce minerálů pro školy, připravuje exponáty pro národopisnou výstavu, přednáší. S největší pravděpodobností právě on enchal vysadit stromy v našich Lipkách od dnešní DPS-ky podél hřbitova přes trať k Baráčku. Rozšiřuje si záběr zájmu dále o mykologii a archeologii. On první zřejmě stanul na ostrožnách Poráně v Plakánku a Starých Hradech u Pleskot, aby rozpoznal, že se jedná o prastará hradiště našich předků. Svě nálezy přesně popsané a doplněné náčrtky zaslal Josefu Ladislavu Píčoví, řediteli archeologických sbírek Národního muzea, který je poté prozkoumal, v plném rozsahu potvrdil a popsal pro naše dnešní povědomí.

A jsme zase na začátku. V Bousově dožil Antonín Fierlinger svůj plodný život. Zemřel 13. dubna 1893. Desítky let tu odpočíval v blízkosti svého přítele, obrozeneckého kněze, polního kaplana sobotecké Národní gardy z r. 1848, Pátera Damiána Šimůnka, který rovněž dožil v Dolním Bousově. Toť pravé curriculum vitae.

Tomáš GRINDL

POCHOD Z BOUSOVA DO BOUSOVA SE VYDAŘIL

Pátý ročník Pochodu z Bousova do Bousova se velice vydařil. V sobotu 26. května 2012 se ho zúčastnilo padesát osob od dětí předškolního věku po důchodce (a jeden pes), kterým přálo krásné počasí. Ráno jsme se našlapáním vlakem přesunuli do Libošovic, ze kterých vedla trasa pochodu zpět do Dolního Bousova. A protože pochod v tomto podání není jen šlapání kilometrů, ale především navštěvování míst, kam se běžně turista nedostane nebo nevydá, byl i letošní ročník ve znamení zajímavých zážitků.

Nejprve jsme se díky vstřícnosti pana děkana Maryšky zastavili na prohlídku libošovického kostela sv. Prokopa. Nejstarší zprávy o libošovické farnosti a kostele sv. Prokopa jsou z roku 1352. Kostel byl dřevěný, tak jako zvonice, kolem byl hřbitov. V roce 1616 nechal Vilém z Lobkovic a jeho manželka Benigna postavit nový, pozděně gotický kamenný kostel. Na zvonici byl zavěšen zvon Václav z roku 1574, ulitý zvonařem Ondřejem z Nového Města Pražského. K němu nechal Jan Rudolf Trčka z Lípy a jeho manželka Marie Magdaléna slít v roce 1620 další zvon Prokop od mladoboleslavského zvonaře Jakuba. V roce 1999 začala obec s opravou kostela. Nejprve byla opravena hřbitovní zeď, poté střecha. V roce 2002 se podařilo díky Nadaci Jana Bohuslava Horáčka dokončit opravu střechy, kostel byl omítnut a opraveny byly i hodiny, to vše nákladem asi tři milióny korun. Bohužel 19. října 2002 mecenáš Horáček zemřel a jeho nadace skončila. Při prohlídce kostela to bylo vidět – zvenčí krásný kostelík se svítivou fasádou, uvnitř původní stav, který se po desítky let nezměnil. Vysoká tráva svědčila o tom, že kostel příliš často svému účelu neslouží. To nám ale v jeho prohlídce nevadilo, tak jako nám nevadily hromady holubího trusu na schodech do věže i mumifikované holubí kostry v mnoha zákoutích. Z kostelní věže bohužel není nějaký extra výhled, protože obec i kostel leží v dolíku. Naposledy jsme si poslechli rezonující zvon, prohlédli skromné vybavení kostela, vrátili klíče a vyrazili Prokopským údolím ke Kosti. Vzhledem k suchému počasí to šlo neobyčejně dobře – většinou se

zde člověk musí místy brodit bahnem. Přes stromy jsme se snažili zahlédnout sochu sv. Prokopa, který ze skály stráží údolí nesoucí jeho jméno. A pak už jsme dorazili na Kost. Hrad jsme vynechali, protože navštívit ho může každý sám. Ale zašli jsme se podívat na psí hřbitov, kde byli pochováni psí miláči hradních pánů. Po bronzových destičkách se jmény a letopočty už není ani stopy, zbyly pouze nápisy vyryté do skály. A poměrně nedávné letopočty svědčí o tom, že psí hřbitov slouží dosud. Další zajímavou zastávkou byl skalní hřbet za bývalým pivovarem. Ve středověku z něho hrozilo hradu nebezpečí z metacích strojů, neboť je jen několik desítek metrů od hradeb. Proto ho přerušili asi čtyři metry širokým příkopem, hlubokým pět až šest metrů. Sestoupili jsme dolů a vydali se do Plakánku.

Plakánek určitě každý Bousovák dobře zná. Nás ale je zajímavě paměťihodnosti, ke kterým běžní turisté tak často nezamíří. Prvním byla Keltská jeskyně. Opustili jsme turistickou trasu a po druhé straně rybníku Obora se podél skal dostali až k jeskyni. Ta byla známa už dříve, ale až dr. Waldhauser se svými kolegy náhodou pozorovali velmi neobvyklý úkaz. Ve večerních hodinách ve dnech rovnodennosti (21. března a 23. září) pronikají sluneční paprsky vchodem do jeskyně a na několik minut osvětlují nejvyšší vrchol asi metr vysokého kamene. Jindy k tomuto úkazu nedochází. Pod nánosem hlíny pak našli úlomky hliněných misek. A teorie byla na světě – jeskyni využívali druidové a Český ráj se svými skalami a lesy byl pro Kelty posvátnou krajinou. My jsme se s určitými problémy do jeskyně vyškrábali, prohlédli si ji a stejnou cestou se vydali zpátky. To abychom nerušili hlukem hnízdiště výra. Odbočili jsme do Veseckého Plakánku a zamířili ke zbytkům skalního mlýna. Cestou jsme ještě obdivovali vápenaté usazeniny a zbytky písčivcových lomů. Samotný mlýn pochází z 18. století, k pohonu sloužila voda z veseckého potoka, kterou zadržovali v rybníčku kousek pod Vescem. Náhon pak byl vytesán ve skalách a přiváděl vodu na mlýnské kolo, z něhož šla voda zpět do potoka. Dnes jsou rozeznatel-

né jen kapsa na vodní kolo se zbytkem náhonu, kousek zatesané mlýnice a zbytky kapes pro založení trámů.

Vrátili jsme se kousek zpět a náročným terénem jsme vystoupili na náhorní plošinu. Jako z jiného světa působila krajina pod Vescem, kde jsou ovocné sady kryté sítěmi. Vše vypadalo jako velký radar rozložený v krajině. My jsme ale mířili rozkvetlou loukou na Poráň. Hradiště Poráň je na skalnatém ostrohu nad soutokem Klenice a Veseckého potoka, čtyřicet metrů nad údolím Plakánku. Ze tří stran bylo hradiště nepřístupné díky strmým, skalnatým srázům. Na východní straně byl vnější a vnitřní val, doplněný příkopem. V terénu je vidět vnitřní val, dlouhý asi sto metrů, široký dvanáct až čtrnáct metrů a vysoký dva až tři metry. U něho je šest metrů široký příkop. Vstup byl asi na jižní straně, nad Veseckým Plakánkem, kde val nedosahuje až k okraji ostrožny. Nález situují opevnění do mladší doby bronzové v období lužické kultury či spíše v pozdní době halštatské. Ale ostrožna byla osídlena již v mladší a pozdní době kamenné a využívána byla i ve starší době hradištní (7. a 8. století) a ve 12. století. Kromě valu a pohledu ze srázů do údolí však na Poráni nic jiného nenaleznete. Zážitkem je sestup do Veseckého Plakánku po původní cestě mezi skalami. Tedy přesně tou cestou, kudy z hra-

diště odnášeli své mrtvé, aby je pohřbili na protější plošně nad Plakánkem, kousek od Dobšína.

Zastavili jsme se u studánky Roubenky, zavzpomínali na Šrámka a šli dál, do Střehomi. Hospůdku jsme si nechali až na konec a nejprve zavítali na sádky. Všechny účastníky pochodu bez výjimky zaujalo povídání porybného Pacholátka, ale především ukázka mnoha druhů ryb, které měl v jedné nádrži připraveny. A což teprve tehdy, když je podběrákem odchytil, dal do přepravní bedny a požádal děti, aby je odnesly k rybníku a vypustili do vody. Štiky, cejni, okouni a další druhy ryb všichni obdivovali, ale vše šlo stranou, když byl vyloven sumec. Na něho si chtěli všichni sáhnout a při jeho přenašení chtěl každý alespoň jednou rukou držet bednu. Bonbónkem na závěr byla prohlídka staré hasičské stříkačky, kterou musely pohánět ruce hasičů. A pak konečně došlo na střehomskou hospůdku. Je pravdou, že někteří vyrazili na zbývající kilometry do Bousova hned, ale mnozí si dopřáli v hospůdce důkladný odpočinek spojený s doplněním tekutin. Za absolvování pochodu si to všichni zasloužili. Dík za průvodcovskou službu po méně navštěvovaných místech Plakánku patří Tomáši Grindlovi.

Miloslav JEČNÝ

DĚTSKÝ DEN V CIRKUSOVÉ ŠKOLE

Oslavy dětského dne se tentokrát konaly netradičně v neděli 3. června na víceúčelovém sportovišti vedle koupaliště. Celé odpoledne bylo ve znamení klaunů a šašků s podtitulem Cirkusová škola. I přes nepřízeň počasí (během přípravy a ještě půl hodiny po začátku přšelo) si myslím, že se letošní dětský den vydařil. Ani studené, deštivé počasí nezabránilo více než 160 soutěžícím dětem v zábavě. Na programu byla tradiční stanoviště se soutěžemi pro děti, vystoupení klaunů, žongléra a kouzelníka, výtvarné dílny, taneční ukázky zumby v podání Zumbiček junior pod vedením cvičitelky Ivanky, minidiskotéka a ukázka drezury psů.

Děti, které přišly v klaunském převleku, byly hned u vstupu odměněny krásným bublifukem. Ostatní získa-

li odměnu až poté, co do své klaunské žákovské knížky posbírali jedničky ze všech stanovišť. A odměny byly tentokrát také netradičně nikoli sladké, ale cirkusové - frkačky, trumpety a klaunské nosy. Asi největší adrenalinovou atrakcí bylo stanoviště s názvem Visuté hrazdy, což byla vlastně jízda na kladce na laně napnutém mezi dvěma stromy, na kterou se nastupovalo ve výšce nejméně šest metrů nad zemí. Všechna lanová stanoviště pro nás neúnavně, úžasně a bez nároku na odměnu zajišťovali nadšenci z Horolezecké stěny v Sobotce, kterým tímto velmi děkuji. A nejenom jim, také všem dobrovolníkům, kteří zajišťovali chod na celkem jedenácti stanovištích a u vstupu a vůbec - děkuji za pomoc.

Dita ŘÍHOVÁ za Kulturně-sportovní komisi

SLUNEČNÍ HODINY NA ŠKOLE KONEČNĚ JDOU

Ano, konečně měří. Podezíral jsem je totiž, že nikdy nemohly jít a abych zjistil, proč tomu tak bylo, oslovil jsem znalce ing. Noska z východních Čech. Hodiny po republice sbírá, má i obě dosavadní díla naší dílny (Kněžmost - Uzenářství U Bejrů; Kněžmost - Vilová 246).

O bousovských slunečních hodinách věděl i o tom, že zákres je chybný. Domnívá se, že mohlo jít pouze o jakýsi pokus zachytit sluneční čas bez základních znalostí o konstrukci slunečních hodin. Jistěže stín někdy - nějak ukazoval, od samého začátku však chybně. Nemáme doklad o první podobě hodin (dobová fotografie staré části školy zachycuje pouze bílou niku, cloněnou stromy). Pískovou barvu snad získaly hodiny až po přístavbě školy nové v 30. letech minulého století, kdy byl plášť budovy (podle současného ředitele školy) zřejmě barevně sjednocen. Z mnohých indicií lze však soudit,

že hodiny byly v duchu původních pouze přemalovány. Daleko později byly značně odlišně dokresleny poškozene cifry v místě poledne, to však již byl ukazatel stínu (polos) zdeformován.

Odborník na sluneční hodiny pozná chybu už podle toho, že poledne střeoevropského času neleží na svislici od paty polosy, tedy dole. Polos musí vždy mířit k jihu. Se stěnou, není-li přímo jižní, svírá konkrétní azimut. Odklon od svislé stěny je vypočítán ze zeměpisné šířky místa a hodiny jsou kalibrovány na místní sluneční poledne, které má svůj specifický řád. Pracují tedy pokaždé s drobnými konkrétními odchylkami.

Oprava spočívala v úkolu přenést podobu do stejného výklenku v novém zatepleném plášti budovy. Od maleb na polystyrénové fasádě bylo upuštěno a ciferník byl vyveden v kovu. Životnost hodin se tím značně prodloužila. Nebudou-li znehodnoceny devastací, použité materiály

vydrží dlouho. K pozlacení byl jako jádro použit nerez, ostatní detaily, krom kovaného železného polosou, jsou zhotoveny z cínované mědi, opatřené základní barvou a vrchní černou grafitovou patinou. Přenesený obraz byl korigován do zmenšené niky, původně vyznačené přímkou k cifrám v novém provedení nevyužitý. Doplněkem je vročení umístěné pod ukazatelem stínu.

Bousovské vertikální sluneční hodiny začínají měřit nový čas zmodernizované školy a protože jsou situovány k JVV, měří dopolední čas pobytu dětí ve třídách. Nápis na ciferníku Každá raní – poslední zabije se sice může jevit poněkud nesmlouvavým ve vztahu k našim

životům, sluneční hodiny však přechasto připomínají právě onu pomíjivost žití. Bousovské hodiny s motivem kohouta, ohlížejícího se z pahorku za sluncem, byly neznámým autorem kdysi vymyšleny vkusně, pravdivě a jedinečně. Podobných po Česku není! Měří střeoevropský čas (SEČ), nezohledňují tedy posun na čas letní a třeba s tím počítat. Zrestaurované dílo představila „Dvojka“ Českého rozhlasu 30. května 2012 od 18.05 v pořadu Tisíc příběhů, věnovanému naší kovářské dílně. Dohledat jej lze v archivu stanice. Nová podoba hodin bude přihlášena k zaregistrování.

Pavel KVEREK

DRUHÝ BENEFIČNÍ KONCERT PRO KOSTEL SV. KATEŘINY

Občanské sdružení Kostel sv. Kateřiny v Dolním Bousově ve spolupráci s Městem Dolní Bousov uspořádalo v sobotu 16. června 2012 II. benefiční koncert duchovní hudby pro kostel sv. Kateřiny. Koncert se opět konal přímo v částečně opraveném kostele sv. Kateřiny. Účinkovali žáci ZŠ a ZUŠ Liberec Jabloňová - komorní orchestr pod vedením uměleckého vedoucího Ištvána Matejčí a pěvecký sbor Carola se sbormistryní Alenou Sobotkovou. Jako sólisté vystoupili žáci třídy Olesí Voličkové (housle) a na klavír žáci třídy Dany Krouské.

V programu zazněly písně z barokních klasických kancionálů (Laudate Dominum) a anglické spirituály jako O, Happy Day.

Děkujeme všem za dobrovolné vstupné, jehož výtěžek bude opět věnován na opravu kostela sv. Kateřiny. Dle úvodních slov místostarosty Josefa Vyníkala, budou opravy kostela pokračovat od září. Předpokládá se, že se sejde dostatečná suma peněz na dokončení oprav západního štítu fasády.

Dita ŘÍHOVÁ

VZPLÁL 8. VÝROČNÍ OHEŇ TRAMPSKÉ OSADY

První sobotu v měsíci červnu zahořel na osadním kempu slavnostní oheň naší osady, tedy Trampské osady Dolní Bousov Krásná divoška. Popisovat přípravy na tento náš výročí nebudu, jelikož by byl článek zdouhávavý a začnu samotnou oslavou tohoto našeho malého výročí. Vše začalo už v pátek odpoledne, kdy přijelo několik kamarádů. V předvečer jsme pak vyrazili do Staročeské restaurace na pivko, kde jsme si za zvuku tónů kytary i zazpívali. V sobotu jsme „21 človíčků“ vyrazili po jedenácté hodině vláčkem motoráčkem z Bousova do Libošovic, odkud jsme si udělali již tradiční předohňovský výšlap Prokopským údolím na hrad Kost, kde byl první záchytný bod. Zde jsme měli hodinu pauzu. Kdo chtěl, dal si oběd, nebo pivo, jiní si zase prohlídli okolí tohoto nádherného hradu. Poté vyrážíme dál údolím Pláňanku do malebné vesničky Střehom, kde byl druhý záchytný bod. V místní hospůdce jsme doplnili tekutiny a vyrazili dál a to už přímo na osadní kemp, kde už se scházeli kamarádi, kteří s námi z nějakých důvodů nešli na výšlap. Pětašedesát kamarádů slavilo toto naše malé výročí a všichni byli fajn.

A nastala hodina H, respektive minuta M. Po osmé hodině se kempem ozvalo mé zvolání: „Volám oheň!“ A kamarádi Michal „Mišák“ Samek (t.s. K.B.T.), Blanka „Kačka“ Vaňková (T.O. Chilkoot), Luboš „Miki“ Mykas (T.O. Hvězda severu-O.S.N.T.) a Andrea „Andys“ Sommerová přišli se čtyřmi světly: světlem lásky, světlem pravdy, světlem síly a světlem krásy a přistoupili k ústřednímu ohni. Poté jsem všem řekl v čem je moc a kouzlo posvátného ohně, že každé ze čtyř světél svítí třemi paprsky, které symbolizují dvanáct zásad lesní

moudrosti, a požádal kamarády, aby zažehli posvátný oheň. Ti tak učinili. Když oheň vzplál, kamarádi z naší osady a s nimi kamarád Kačer z T.O. Chilkoot zahráli trampskou hymnu a Pekelnice vztyčila osadní vlajku. Poté jsem požádal kamaráda Pekelníka, aby uzavřel kruh kolem ohně. Ten tak učinil a já prohlásil kruh i oheň za posvátný. Následovala chvilka ticha za kamarády, jejichž duše překročily řeku života a odešly do země věčného štěstí. Pak už jsem jen všechny přítomné kamarády jménem celé Krásné divošky přivítal, popřál fajn večer a už se jen hrálo, zpívalo, no prostě tak jak to na trampských slezinách chodí.

V neděli během dopoledne znělo kempem časté Ahóóój a to proto, že toto dopoledne bylo ve znamení loučení. Tak zase jeden prima víkend. Kamarádi, byli jste fajn! Tak zase někdy, co nejdřív, někde na stezce, nebo u ohně, nebo i v civilním životě Ahóóój!!! Možná, že bych mohl napsat jména těch, kteří si dohromady říkají T.O. Krásná divoška: Zdeněk „Viking“ Plešinger, Zdeněk „Stray Mandolin“ Kornalík, Jirka „Pekelník“ Knapp, Jarda „Včelka“ Pavlišta, Zoli „Terminátor“ Rigó, Michal Rigó, Ondra „Stínovej“ Rigó, Jirka „Wild Eddie“ Kornalík, Ála „Pekelnice“ Knappová, Míša „Sněženka“ Kornalíková, Irenka Štrosová a Martinka Rigóová. Na úplný závěr musím napsat tato jména: Josef Hurský, Róba Zelený, Pavel Turek, Martin Ševčík, Míla a Hela Rigóovi, Luděk Najman a obsluha Staročeské hospůdky v Dolním Bousově. Těmto posílám jménem celé T.O. Krásná divoška veliké DÍÍÍÍKY, neboť to byli oni, kteří nám jakkoliv pomohli a usnadnili nám přípravy malého, ale pro nás velkého výročí.

WILD EDDIE - šerif

KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr zajímavých knih pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Dětská literatura:

- Nezbedníci – M. Drijverová
- Tadeáš a hradní tajemství – J. Palme
- Justin Time, do hlubin času – P. Schwindt

Beletrie pro dospělé:

- Dva proti říši – J. Šulc
- Žitkovské bohyně – K. Tučková
- Stalinovy krávy – S. Oksanen
- Na Věrnosti – T. Frenchová

Naučná literatura:

- Černobílé idoly – A. Cibulka
- Superguru Bárta Všehoschopní – J. Kmenta

BOUSOVŠTÍ HASIČI CHRÁNÍ PŘED POŽÁRY 130 LET

Že je oheň dobrý sluha, ale zlý pán věděli naši předkové již od pradávna. V době, kdy většina staveb byla dřevěná, s doškovou nebo šindelovou střechou a ve vsích i městech postavená těsně vedle sebe, vznikaly požáry snadno a rychle se šířily. Ochrane před požáry věnovali naši předkové velkou pozornost. Již od raného středověku byly vydávány protipožární směrnice a řády, dbalo se na dostatek tehdejšího hasebního nářadí, háků, věder, palic, sekerek a podobně. Hlavním cílem bylo zabránit šíření požárů, takže hašení spočívalo jen ve strhávání ohrožených budov a ochraně staveb v okolí. Zúčastňovali se ho všichni občané.

První protipožární směrnice zaváděl v roce 1579 Pavel Koldín ve své knize Práva městská. Podrobně si je na své poměry aplikovala jednotlivá panství a města. Na stálý rozvoj techniky reagovala císařovna Marie Terezie vydáním nových řádů k hašení ohně v roce 1755. Zde se již mluví i o vzájemné výpomoci mezi sousedními obcemi. Od počátku 19. století se ke zlepšení boje s požáry začínají ve velkých městech zřizovat profesionální hasičské sbory. Nejstarší takový vznikl v Paříži, v Praze byl založen v roce 1853. Vylepšovala se i protipožární technika, zvláště zavedením pojízdných a parních stříkaček a hadic. Kolem poloviny 19. století začaly vznikat i sbory dobrovolných hasičů. Nejstarší byl založen v německé Míšni v roce 1941, u nás v roce 1854 v Zákupci (německý). První český sbor dobrovolných hasičů byl ustaven v roce 1864 ve Velvarech. V okolí Dolního Bousova vznikl první hasičský sbor roku 1870 v Jičíně. Byl to vlastně jako v mnoha jiných místech zprvu hasičský odbor tělovýchovné jednoty Sokol, teprve o dva roky později se osamostatnil. V roce 1876 vydal Český zemský sněm Řád policie požární, který se zabýval prevencí, zřizováním hasičských sborů, nářadím atd. Od té doby nastal rychlý rozvoj požárních sborů, které se sdružovaly v okresní župy a ty se potom v roce 1878 sdružily v Ústřední zemskou hasičskou jednotu Království českého. Propukaly v ní však národnostní spory, takže se rozdělila a v roce 1891 se ustavila česká Zemská ústřední hasičská jednota Království českého. Jejím prvním velkým úspěchem byla hasičská účast na zemské jubilejní výstavě roku 1891, spojená se sjezdem českého hasičstva 15. a 16. srpna, kterého se zúčastnilo na šestnáct tisíc hasičů. Tehdy u nás existovalo 1273 hasičských sborů s 75 782 členy. Po vzniku samostatné republiky byla ustavena 9. června 1919 nová Česká zemská hasičská jednota, která měla 140 žup, 4271 sborů a 118 881 členů. Ta zajišťovala hlavně technický, odborný a společenský růst hasičstva jako celku. Konkrétní problémy včetně

finančních na nákup techniky si musel každý sbor řešit sám. Po skončení druhé světové války byl 21. října 1945 ustaven Svaz československého hasičstva. Jedním z jeho prvních úkolů bylo zajistit požární ochranu v osvobozeném pohraničí, dbát na zlepšení výzbroje a výstroje sborů, školit a vzdělávat členy a věnovat zvýšenou pozornost prevenci vzniku požárů. Od roku 1953 se název organizace změnil na Československý svaz požární ochrany. Od roku 1968 byl ČSPO reorganizován na federativním základě, takže 12. 11. 1968 vznikl Český svaz požární ochrany. Po rozpadu republiky bylo 9. dubna 1991 ustaveno Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, které existuje dodnes.

Sledovat dějiny požární ochrany v Dolním Bousově není jednoduché, neboť chybí přesné a úplné historické podklady. Čerpat se dá z kusých zpráv z městské kroniky a z archivu hasičů. Bohužel hasičskou kroniku založil až v roce 1960 tehdejší jednatel Antonín Tomsa a vypsal do ní i starší zprávy o požárech v Bousově a historii zdejší požární ochrany. Kronika byla založena k slavnostnímu otevření nové budovy požární zbrojnice. Přes chybějící prameny se pokusíme sledovat historii požární ochrany v Dolním Bousově. Její počátky jsou stejné, jako ve všech středověkých místech. Dřevěná městečka a vsi se stávaly kořistí zhoubných plamenů, jejichž hašení prováděli všichni schopní občané primitivními prostředky, ponejvíce jenom sekerami, háky a různými vědry na vodu. Hašení se často omezovalo spíše na ochranu okolních budov, aby zkáza nepodlehlo větší okolí požářiště. V noci obcházel obec ponocník a jedním z jejich nejdůležitějších úkolů bylo střežit místo proti rozšíření požárů. Později začal rozvoj ručních i pojízdných stříkaček a počala přípravná povinnost majetnějších občanů, kteří vlastnili koně. Kdy, jak a čím byly k boji s ohněm vybaveny dolnobousovské usedlosti, nevíme. Nevíme rovněž nic o nejstarších stříkačkách a dalších protipožárních zařízeních, není ani známo, zda byl vydán nějaký požární řád. Přitom jistě nějaký existoval. Z historických pramenů máme zprávy o velkých požárech v nejbližším okolí Dolního Bousova. Tak za třicetileté války vyhořel hrad Kost, sotva po dostavení zničil požár v roce 1678 lovecký zámeček Humprecht. Město Sobotka postihly největší požáry v letech 1710, 1746 a 1825 (při něm bylo zničeno 37 domů a 12 stodol). Z Dolního Bousova víme poprvé o velkém ohni v roce 1822, kdy vyvstalo nebezpečí pro kostel a nejbližší okolí. Z pozdějších let si připomeňme alespoň ty nejzhoubnější požáry, kdy bylo zničeno více domů. Tak 3. srpna 1834 vypukl oheň u Jana Kysely a zničil 19 domů. O čtyři roky později

shořelo 38 domů, ohnisko požáru vzniklo 24. července v Dlouhé ulici u Františka Táborského. V roce 1843 padly za obět ohni čtyři domy a dvě stodoly, když 21. června začalo hořet u V. Hájka. 25. června 1845 pohltil požár na Zahrádkách celkem devět domů. Velký požár vznikl 21. června 1850 u Josefa Doškáře, vyžádal si 18 domů a 15 stodol kolem náměstí. 26. března 1851 při požáru u Františka Jandy shořely i další dva okolní domy. 16. srpna 1859 padlo za obět ohni sedm domů u Pískového rybníku. O dva roky později postihlo podobné smutné neštěstí školu a faru a celkem čtrnáct stavení u hřbitova. A v roce 1865 vyhořelo osmnáct obydlí, když začalo hořet u Pelců v č. 130. Menších požárů, kdy vyhořelo jedno či dvě stavení, bylo ovšem mnohem víc.

Koncem 19. století si pokrokoví občané začali uvědomovat nutnost pohotovějšího boje s nebezpečím ohně. A tak od konce 60. let 19. století začaly vznikat sbory dobrovolných hasičů, někde samostatné, někde jako součást sokolských jednot. Sbor dobrovolných hasičů v Dolním Bousově byl založen 7. května 1882. Celkem se přihlásilo 47 členů, prvním předsedou byl zdejší lékař MUDr. František Ptáčník a jednatelem Antonín Vik. Sbor patřil do hasičské župy mladoboleslavské, která zde v roce 1887 odbývala svůj župní sjezd. Kronikář uvádí, že sjezd se vydařil, hostům se prý zvláště líbila výzdoba města a různé povely velitele dolnobousovského sboru Soboty. Od roku 1892 příslušel sbor do hasičské župy sobotecké, kam tehdy Dolní Bousov náležel i okresem a soudem. 18. července 1899 konala tato župa v Dolním Bousově poprvé župní sjezd a veřejné cvičení. Župním starostou byl tehdy poslanec Jindřich Maštálka ze Sobotky, jeho náměstkem MUDr. František Ptáčník, jednatelem řídící učitel Leopold Švandrlík z Markvartic a pokladním dolnobousovský obchodník Josef Sobota. Bousovský sbor byl dobře vycvičen a jen za prvních dvacet let své existence zasahoval při šestnácti požárech. Největší z nich byl velký požár dolnobousovského cukrovaru 8. prosince 1890, kdy vyhořela cukerní vana, filtrace a půdy. V roce 1892 shořelo šest domů na Záhumní Lhotě a v roce 1913 následoval velký požár v cukrovaru, kdy byly zničeny melasníky a půdy.

Požární zbrojnice stávala zprvu na náměstí vedle budovy původní radnice. Po roce 1859, kdy byly stará radnice s masnými krámy a obecním domkem s boudou pro stříkačku zbořena, ji tvořily jedna, později dvě kůlny v sousedství školy. Po vzniku samostatné republiky činnost zdejšího hasičského sboru pokračovala a rozvíjela se. Jedním z vrcholů aktivity byl župní sjezd sobotecké Hasičské župy Maštálkovy v Dolním Bousově 18. července 1926. Slavnost začala již v pět hodin ráno budičkem hudby Františka Ječného. Před radnicí na náměstí stála tribuna. Dostavio se všech 41 hasičských sborů ze župy a dále několik sborů z Libáňska, Turnovska a Mnichovohradištska, celkem přes tisíc hasičů. Městečkem prošel mohutný průvod a na náměstí vyslechli účastníci projevy domácích i župních funkcionářů. Pak byli starosta župy J. G. Maštálka a župní dozorce F. Havlík z Vesce jmenováni čestnými členy dolnobousovského sboru stejně jako domácí členové sboru, kteří v jeho řadách působili v té době více než třicet let. Odpoledne se na náměstí konalo veřejné cvičení samaritánského odboru, slavnost byla zakončena koncertem a taneční zábavou. Tato slavnost podnítila sbor k další aktivní práci.

Přistoupilo mnoho nových členů, takže k 1. lednu 1927 měl 50 činných, 70 přispívajících a 12 čestných členů. Pracoval i samaritánský odbor, zábavní odbor nacvičoval divadelní představení (např. 30. března 1924 byla uvedena hra Nezvedená Líza). Sbor se pravidelně zúčastňoval všech župních akcí, navštěvoval sjezdy, slavnosti a přehlídky v okolních obcích, prováděl výcvik, každoročně pořádal ples, pomáhal při organizování dětských dnů a pálení Husových hranic, členové konali požární dozor při divadelních a filmových představeních a při plesech. Z vlastní záchranné činnosti v prvních letech republiky stojí za zaznamenání záchranné práce při velké povodni v celém kraji 1. června 1926, kdy členové udržovali pohotovost až do 5. června. Z požárů byl největší 15. července 1926, kdy zcela vyhořel Červený mlýn. Počátkem 30. let vyvrcholily snahy po modernizaci výzbroje. Jednalo se o zakoupení motorové stříkačky, kterou již měly sbory v některých okolních vesnicích, dále o výstavbu garáže a nového ležiště u školy. Snahy o zakoupení stříkačky podpořil požár Na Obci, který vznikl 30. prosince 1931. Shořela při něm stavení Jar. Linky č. 41, A. Halbicha č. 42 a Jos. Doškáře č. 197. Poprvé při hašení působila motorová stříkačka hasičského sboru z Markvartic. Trvalo však ještě rok, než jednání o zakoupení moderního stroje byla dovedena do konce. Zprvu se jednalo s firmou ing. Holeček z Prahy, ale bezvýsledně. Nakonec byla motorová stříkačka zakoupena od firmy J. V. Stratílek Vysoké Mýto i s hadicemi za 47700 Kč, navíc firma odkoupila za 2500 Kč starou ruční stříkačku. Nová stříkačka byla do Bousova dodána 15. ledna 1933 a vyzkoušena montérem firmy, ovšem vzhledem k málo příznivému počasí nebyl výsledek zkoušky nejlepší. V jarních měsících byl proveden výcvik v obsluze, který vedl montér Václav Svoboda. Byl vyzkoušen znovu tlak a dostřik s dobrými výsledky. A tak při oslavě 50. výročí trvání sboru, která se konala 4. června 1933, byla motorová stříkačka slavnostně předána sboru. Zakoupení motorové stříkačky bylo výsledkem nesmírné obětavosti členů hasičského sboru, zvláště předsedy Josefa Třebešky a velitele Josefa Folprechta, kteří v té době stáli v čele sboru. Dovedli podnitit k velké aktivitě nejen členy sboru, ale přesvědčili i další občany, spolky, vedení města i kampeličky k finančnímu zajištění této akce. Vždyť po několik let se místo tradičního plesu konaly pouze dům od domu sbírky na zakoupení motorové stříkačky a zaplacení dluhu. Kromě zmíněných vedoucích činitelů sboru pracovali v něm neaktivnější jednatel K. Tlášek a B. Tvrdý, pokladník Josef Král. O svěřenou techniku se obětavě starali B. Janů, V. Čejka a V. Svoboda.

Od roku 1933 zasahovala motorová stříkačka při mnoha požárech v místě i v okolí. Vždyť jen v roce 1934 došlo v Dolním Bousově ke čtyřem menším požárům a navíc se vyjíždělo i do Kdanic, kde toho roku vyhořely tři domy. V dalších letech se sbor zapojil do protiletectké a branné přípravy obyvatelstva. V roce 1935 zakoupil a nechal instalovat první poplachovou elektrickou sířenu od firmy Kořínek z Nové Paky, aby se zlepšila možnost rychlého svolání členů k zásahu. Od roku 1936 bylo poprvé započato s požárnickým výcvikem dorostenců. Ke zlepšení finanční situace se znovu aktivoval odbor, který např. 21. března 1937 sehrál divadelní hru Dvojník pana Dibelky. Došlo i k několika zásahům při menších požárech v místě i okolí, vždy s úspěchem. Přišel rok

1938 a pak 1939, kdy byla zrazena naše republika, došlo k Mnichovu a 15. března 1939 k okupaci zbytku republiky. Ještě tři dny před okupací se sešla výroční valná hromada sboru, na které velitel Josef Folprecht a jednatel Bohumil Tvrďý vyzývali ke svornosti a odhodlanosti v příštích letech. Brzy nastaly změny i v hasičské práci. Místo dosavadních žup byly ještě v roce 1939 vytvořeny okresní hasičské jednoty. Hasičská župa Maštálkova č. 57 pro okres Sobotka byla převedena na Okresní hasičskou jednotu Jičín, jejíž 3. obvod tvořily Dolní Bousov a Sobotka s okolím. Místní sbor musel změnit název na Hasičský sbor v Dolním Bousově a přijmout nové stanoviny. Dosavadní velitel Josef Folprecht se stal náčelníkem obvodu a jeho místo zaujal Bohumil Tvrďý. Rostl tlak okupantů, rostl i odpor českého lidu, byť někdy i v maličkostech. Například na výborové schůzi sboru 23. října 1940 se jednalo o dvojjazyčném nápisu, který měl být umístěn na motorovou stříkačku. Byl skutečně vyhotoven na zvláštní plechovou tabulku, ale strojním Václav

Svoboda prohlásil, že nápis ten přidělovati nebude. Takže tím musela být pověřena firma. Mnoho členů se zapojilo do odbojové činnosti, kterou organizovali někteří funkcionáři hasičstva v širším měřítku. Po prozrazení byli mnozí z nich zatčeni a vězněni. Z našeho okolí například řídící učitel Emil Karpaš ze Hřmenína nebo řídící učitel Josef Kozák ze Přepče. Vyvrcholení protifašistického odboje nastalo v květnu 1945, kdy se i členové dolnobousovského hasičského sboru hromadně zapojili do hlídkové a strážní činnosti. Za květnových revolučních dní mnozí také bojovali se zbraní v ruce. Kromě jiného se podařilo Němcům ukořistit automobilovou stříkačku.

Po osvobození nastaly nové úkoly. Změnilo se územní začlenění sboru, neboť od roku 1949 do roku 1960 jsme patřili pod okres Mnichovo Hradiště. Název Místní hasičská jednota se od roku 1953 změnil na místní jednota Československého svazu požární ochrany.

Pokračování příště

dolnobousovský sport

DENISA SE PODÍVÁ NA OLYMPIÁDU DO LONDÝNA

Která Denisa? No přeci Denisa Skálová, základy základní školy. A na jakou olympiádu? No přeci na Olympijské hry, které budou za pár dnů v Londýně. Tentokrát tam pojedete jako divačka, ale možná někdy v budoucnu jako aktivní účastnice. A jak k tomu vlastně došlo?

Firma Coca Cola pořádala v předchozích letech soutěž ve fotbale pro kluky ze základních škol nazvanou Coca-Cola Školský pohár. Letos ji uspořádala i pro dívky. Školní tým kluků vypadl v prvním kole, když na turnaji v Kopidlně obsadil druhé místo ze čtyř. Dívky si vedly lépe. Ve druhém kole porazily 6. ZŠ Mladá Boleslav 9:0 a ZŠ Bakov 13:0. Turnaj třetího kola jsme pořádali 24. května v Dolním Bousově. Postupně jsme porazili Trutnov 3:0, Železný Brod 2:1 a Studenec 1:0, když všechny góly dala Denisa Skálová. Prvenství v turnaji znamenalo postup do republikového finále osmi týmů, které uskutečnilo 4. a 5. června v tréninkovém centru Sparty Praha na Strahově. Na stejném místě se konalo i finále soutěže kluků. Na vítěze klukovského turnaje čekal zájezd na utkání Mistrovství Evropy ve fotbale Česko - Řecko, na vítězky dívčího turnaje zájezd na finále turnaje žen v kopané na Olympijských hrách v Londýně. A jak jsme si vedli?

V prvním utkání jsme remizovali se ZŠ Velká Bíteš 1:1 (branka Skálová). Stejným výsledkem skončil i zápas se ZŠ Burešova Praha (branka Skálová). A protože čtvrtý tým skupiny Mutěnice oba soupeře porazil, byla po pondělní situaci jasná - pokud budeme chtít postoupit, musíme v úterý Mutěnice porazit. S tímto faktem jsme

opustili Strahov a odjeli ubytovat se do hotelu Pyramida, kde všech šestnáct zúčastněných týmů a organizátorů turnaje strávili noc z pondělí na úterý. A cíli zvítězit bylo podřízeno vše - včasná večeře, doporučení nepřecpat se na snídani, včas přijít k autobusu, aby nikdo nemusel jít nahoru na Strahov pěšky. A cíl byl splněn - Mutěnice jsme porazili 1:0 (branka Skálová), obsadili jsme druhé místo a postoupili do dalších bojů. Po hodinové pauze nás čekal boj o finále se ZŠ Nejdek. Podívat se přišel i Jan Koller, patron turnaje. A viděl skvělé představení Denisy Skálové. Nejprve nás poslala do vedení, ale soupeř skóre vyrovnal. Po změně stran Denisa dvěma góly rozhodla. A při tom druhém uznale zatleskal i nejlepší střelec české fotbalové reprezentace - prošla mezi čtyřmi hráčkami, brankářka proti ní vyběhla a ona ji z velkého vápna přehodila. Radost byla obrovská, byli jsme ve finále. Ve druhém utkání hrály Mutěnice s Odry bez branek, o postupu Mutěnic rozhodly penalty. Stejně se opakovalo i v zápase o třetí místo Nejdek - Odry. Po bezbrankovém průběhu na penalty vyhrály Odry a obsadily třetí místo.

Cíl pro finále byl jasný - nedostat zbytečný gól, nějaký zkusit dát, případně dovést zápas do penaltového rozstřelu. Tři čtvrtiny zápasu se nám to dařilo. Soupeř měl sice převahu, ale skvělá Bára Bláhová v obraně všechny náznaky šancí likvidovala a ještě měla sílu k únikům. Deset minut před koncem přišla osudná chyba - zbytečná ruka ve vápně, penalta a gól v naší síti. Bára se vysunula do útoku ve snaze vyrovnat, po chvíli jsme měli vyloženou šanci, ale slabá rána z malého vápna šla jen brankaře do rukou. A v poslední minutě jsme po brej-

ku inkasovali podruhé. Bylo rozhodnuto, do Londýna se podívají dívky z Mutěnic. A s nimi zažije atmosféru olympijských her i Denisa Skálová, která se stala nejlepší střelkyní turnaje se šesti brankami. A kdo se o velký úspěch nejen školního, ale celého bousovského fotbalu přiči nil? Nejen dvě největší opory Denisa Skálová a Barbora Bláhová, ale i všechny ostatní hráčky: Markéta Pavlíčková, Kateřina Palounková, Klára Janoušková,

Sandra Kalenská, Viktorie Kalinová (brankářka), Gabriela Koprnická, Karina Rudavská, Kristýna Rysová, Šárka Šemberová, Michaela Žižková, Kateřina Horylová, Viola Kellerová, Adriana Kolková, Pavla Kverková. A všechny (pochopitelně až na tři devátandy) by v příštím roce chtěly druhé místo v republice minimálně zopakovat.

Miloslav JEČNÝ

NA RACHVALÁCH ZÁVODILY TĚMĚŘ DVĚ STOVKY MOTOKROSAŘŮ

V sobotu 16. června 2012 se v Dolním Bousově konal jeden z největších motokrosových podniků v republice, NOVA SHARON CUP. Jelikož takto velký podnik měl na závodisti Rachvala svoji premiéru, měli členové Autoklubu Dolní Bousov plné ruce práce s přípravou tratě a celkového zázemí areálu. Dolní Bousov je v historii českého motokrosu velice známý a populární, proto přijelo na tyto závody celkem 194 jezdců z celé České republiky. Samozřejmě nechyběli ani domácí piloti – Vilda Šrytr, Karel Šrytr, Martin Šrytr, Lukáš Plesar, Marek Plesar, Radek Šťastný, Aleš Kollátor, Eduard Těšínský, Pavel Pícek, Dušan Bari. Pro zranění nstartovali Jan Rieger, Jirka Havelka a Martin Moždík. Ve startovním poli se objevili i zástupci Polska a dokonce dalekého Kazachstánu. Velkým zpestřením a ukázkou brilantní jízdy byl start mistra Evropy a vicemistra ČR Petra Bartoše. Trať byla i přes doslova tropické vedro velmi dobře při-

pravena, nejvíce prašné úseky musely být přes den kro-peny hasiči z Markvartic, kterým patří velké poděkování stejně jako všem pořadatelům, mávačům, členům autoklubu a v neposlední řadě firmě Svoboda a Vviss (Sady Český ráj) za zapůjčení techniky pro úpravu tratě. Ředitel a hlavní pořadatel NOVA SHARON CUPU Jari Kurri byl s přípravou a organizací v Dolním Bousově překvapen a velmi spokojen. Zároveň přislíbil zařazení bousovské trati i do příštího kalendáře na rok 2013. Vyhlášení vítězů zakončil slovy „Jsem rád, že se do Dolního Bousova opět vrací motokros na velké úrovni.“ Tato slova všech-ny členy i jezdců autoklubu velice potěšila a jsou závazkem i nadále zlepšovat kvalitu závodisti i celého areálu Rachvala. Fotografie a výsledky ze závodů najdete na www.novamotocross.com.

Aleš KOLLÁTOR

JARO SE FOTBALISTŮM PŘÍLIŠ NEVYVEDLO

Druhá půlka jarní sezóny byla v podání bousovských hráčů špatná. Celkově se v sezóně 2011/2012 mužstvo DBSK A umístilo v I. B třídě na 10. místě se ziskem 33 bodů (sezóna 2010/2011 – 9. místo, 34 bodů).

Byšice - DBSK 5:1 (2:0), Kubeček. Sestava: Stránský – Klíma, Dajč, Bíšek, Švec – Hrdý, Vynikal, Zahrada, Šolc T. – Vacek, Šolc M. (Kubeček). Už v 6. minutě byl stav 2:0 pro domácí. Hra pak byla vyrovnaná, ale domácí byli velice nebezpeční z rychlých brejků. A to ještě Stránský chytil pokutový kop. Ve druhém poločase si řadu šancí vytvořil i Bousov, branky však stále padaly pouze do jeho sítě.

DBSK – Luštěnice 1:1 (0:0), Hrdý. Sestava: Stránský – Kubeček, Dajč, Bíšek, Švec – Hrdý, Vynikal, Zahrada, Šolc T. – Vacek, Šolc M. (Novotný, Havel ml.). Proti celku z čela tabulky předvedli hráči DBSK kvalitní a zodpovědný výkon. První poločas nabídl po jedné šanci na obou stranách. Hosté srovnali v 80. minutě brankou po standardní situaci.

Řepín - DBSK 1:1 (0:0), Vacek. Sestava: Stránský – Klíma, Dajč, Bíšek, Švec – Hrdý, Vynikal, Zahrada, Šolc T. – Vacek, Šolc M. (Kubeček, Havel ml., Kollátor). Bousov byl lepším celkem, ale nedal šance. Teprve když Kubeček předložil balón před prázdnou branku, dal Vacek gól. V 90. minutě hosté špatně vyřešili útočnou akci. Následoval brejk, centr a gól v bousovské síti...

DBSK – Kosořice 2:0 (0:0), T. Šolc, M. Šolc. Sestava: Stránský – Klíma, Švec, Bíšek, Dajč – Hrdý, Zahrada, Vynikal, Šolc T. – Vacek, Kubeček (Šolc M., Havel ml.,

Kollátor). O tom, že povinné tři body zůstanou v Bousově, rozhodli svými trefami bratři Šolcové. Nejprve Tomášovu křížnou střelu brankář jen tečoval, pojistku a definitivní uklidnění pak obstaral Michal, který dorazil do branky pokus Vacka.

Vysoká - DBSK 4:2 (2:0), M. Šolc 2. Sestava: Stránský – Klíma, Švec, Bíšek, Zahrada – Havel ml., Hrdý, Vynikal, Šolc T. – Vacek, Šolc M. (Merva, Kasal). V prvním poločase se hrál vyrovnaný fotbal, domácí dali dvě branky po chybách Bousova. Stejný obrázek nabídla druhá půle, hosté se dočkali až v 80., kdy Michal Šolc s přispěním obránce dostal míč do sítě. Pár minut nato přidal tentýž hráč druhý gól po akci Kasala.

DBSK – Kostelec nad Labem 5:4 (2:1), Vacek 2, Kubeček 2, Vinický. Sestava: Stránský – Klíma, Švec, Bíšek, Zahrada – Šolc M., Hrdý, Vynikal, Šolc T. – Vacek, Vinický (Kubeček). Branková nadílka s dobrým koncem pro Bousov. V prvním poločase se nejprve trefil Vacek a druhou branku přidal Vinický. Hosté snížili v poslední minutě poločasu nechyatelnou střelou do šibenice. Ve druhém poločase hosté neustále dotahovali vedení domácích, ale na Kubečkovu branku z 90. minuty již zareagovat nestihli.

Pšovka Mělník - DBSK 5:1 (0:0), Klíma. Sestava: Stránský – Klíma, Zahrada, Bíšek, Havel ml. – Šolc M., Hrdý, Vynikal, Šolc T. – Vacek, Vinický (Polák, Kollátor). Po bezbrankovém poločase přišel kolaps obranné činnosti DBSK a výsledkem bylo pět obdržných branek.

Petr VYNIKAL

REZERVA ZAKONČILA JARO DEBAKLEM

Vystoupení týmu Dolnobousovský SK B ve fotbalové III. třídě je nutné rozdělit na podzimní a jarní část. V té podzimní hrálo béčko líbivý kombinační fotbal, který přinesl druhé místo v tabulce s jedinou porážkou a se ziskem dvaadvaceti bodů. V jarní části sezóny se mužstvu přestalo dařit. Sestava na zápasy byla často ovlivněna mnoha zraněními a neúčastí některých hráčů na vybraných zápasech. Výkony byly přímo úměrné tomu, co každý hráč natrénovat v průběhu zimní přípravy. V jarních zápasech béčko získalo pouhých třináct bodů a s celkovým počtem 35 bodů obsadilo šesté místo s bilancí deset výher, pět remíz a sedm porážek při skóre 65:41. Nejlepším střelcem se stal Yurij Dankiv se třinácti brankami.

Skalsko – DBSK B 3:0 (0:0). Sestava: Skála – Olbrich, Kalivoda, Koblre, Kosina – Kollátor, Polák, Havel ml., Šedivý – Cmar, Kasal (Zumr, Buriánek). Trenér musel oslovit i skryté rezervy ze staré gardy, aby poskládal jedenáctku. První poločas bylo béčko lepší díky dvojici Polák – Havel ml., hned na začátku rozhodčí odpustil domácím penaltu. Po změně stran se ale vše otočilo. První gól po špatně zahraném ofsajd systému, druhý z ofsajdu, třetí po Skálově vyloučení z penalty. **DBSK B – Mukařov 11:1 (4:0)**, Dajč 2, Kasal 2, Šedivý 2, Kollátor 2, Dankiv, Merva, Havel ml. Sestava: Buriánek – Olbrich, Klíma, Havel st., Kosina – Kollátor, Polák, Dajč, Havel ml. – Dankiv, Šedivý (Kasal, Merva, Šolc). Začátek patřil sice posledním hostům, ale Buriánek dvě šance zlik-

vidoval a pak začal gólový koncert, který nabídl několik krásných branek. **SKP MB – DBSK 1:0 (1:0).** Sestava: Buriánek – Olbrich, Koblre, Havel st., Kosina – Kollátor, Polák, Havel ml., Šedivý – Dankiv, Cmar (Zumr). Boj o třetí příčku s brankářem Cmarem v útoku a zraněným Zumrem na lavičce byl vyrovnaný. Rozhodla 25. minuta, kdy po rychlé akci stačil Buriánek střelu vyrazit, ale na dorážku už byl krátký. Hosté byli směrem dopředu nedůrazní. **DBSK B – Dlouhá Lhota B 5:2 (3:0)**, Dankiv, Polák, Dajč, Havel ml., M. Šolc. Sestava: Cmar – Olbrich, Koblre, Havel st., Kosina – Kollátor, Polák, Dajč, Havel ml. – Dankiv, Šedivý (Zumr, Kasal, M. Šolc). Derby začalo gólem v první minutě – Dankiv potrestal chybu lhotecké obrany. Šance byly na obou stranách, ale hosté neměli přesnou mušku. Druhý gól dal Polák střelou do šibenice, třetí Dajč do prázdné po nezištné přihrávce Dankiva. Útočný fotbal nabídl i druhý poločas. Po akci Dajč – Kasal se po dlouhém centru trefil z voleje Havel ml., pátý gól trefil Šolc opět do šibenice. Pak se zranil Dajč (vykloubené rameno, potrhání vazy), domácí dohrávali v deseti a hosté toho využili na snížení. **MSK B – DBSK B 7:1 (3:0)**, Kasal. Sestava: Skála – Olbrich, Klíma, Kalivoda, Kosina – Kollátor, Polák, Havel ml., Šedivý – Kasal, Cmar (Zumr, Havel st., Buriánek). Domáci jasně postupující do okresního přeboru, hosté v roli nedůstojného soupeře, který dělal chybu za chybou. Účinkování v okresní III. třídě bylo zakončeno debaklem, který jen podtrhl nevydařené jaro.

Miroslav BOČEK

FLORBALISTÉ BEZ ZTRÁTY KYTIČKY

Historicky první sezóna, kterou FBK Dolní Bousov absolvoval, předčila všechna očekávání. Tým za celou první sezónu neztratil ani bod a třetí ligu vyhrál s bezpečným náskokem. Po každé sezóně se v kosmonoské restauraci Šmak vyhláší a předávají ceny pro nejlepší střelce, brankáře a týmy ligy. Ve třetí lize všechny kategorie ovládli hráči FBK. O vítězi soutěže se vědělo již dlouho před jejím skončením, také nejlepší střelec byl znám dlouho dopředu a stal se jím Daniel Macoun (93 branek). Celkovou nadvládu FBK podtrhl Dominik Olbrich, který ovládl soutěž mezi brankáři. Tým se od srpna začne připravovat na další sezónu a doufá, že narazí na silnější soupeře, se kterými se popere o postup do první ligy. Do

týmu se vrací dva hráči z hostování v první lize (Olbrich, Vilhan) a bude se řešit pokračování hostování (Staněk, K. Šebek, O. Šebek). Za zmínku určitě stojí, že FBK vstoupí do další sezony v nových dresech. Byla zvolena černá – růžová varianta. Nová sezona začíná začátkem září. Výsledky zápasů jarní části: FBK Dolní Bousov - FKB Gunners Brodce 17:4, FBC Falkonc MH - FBK Dolní Bousov 5:23, FBK Dolní Bousov - Ohnostrojari 18:7, Puma Mladá Boleslav - FBK Dolní Bousov 4:13, FBK Dolní Bousov - FBK Dynamo 9:3, FBC Lightnings - FBK Dolní Bousov 2:17, FBK Dolní Bousov - SC Podještědí 14:5.

Martin VILHAN

80. LET LEDNÍHO HOKEJE V BOUSOVĚ – ČÁST IV.

Heslem léta sezóny 1944 – 1945 bylo postavit Na Bahně vysoké mantinely (90 cm). jejich premiéra se konala 1. ledna 1945 v rozhodujícím utkání o vítěze Zimních her. Remíza 2:2 proti BK Mladá Boleslav stačila díky lepšímu skóre na 1. místo. Dál se v soutěži nepokračovalo. Řada hráčů byla ve válce totálně nasazena a vlakové spojení k nám bylo v té době špatné. První mužstvo sehrálo 10 zápasů, dorost jenom dva. Střelci áčka: M. Holý 10, J. Holý 8, O. Holý 7, Jeleček 3. Nejlepším střelcem b týmu byl Jan Nový s osmi góly. Zajímavost: Noviny Pojizerské listy píší 17. 2. 1945: Bousovský hokejový rozhodčí Ota Tomáš, který řídí většinu přátelských utká-

ní Dolnobousovského SK na domácím hřišti, v zápase nezná bratra. Stírá vždy obě mužstva podle předpisu. V Bousově si na něho hosté nikdy nestěžovali, spíše naopak.

Sezóna 1945 – 1946 začíná v kronice slovy M. Holého: „Rok, ve kterém se rozvine boj o postup. Proto všichni všemi silami musíme zastavit to kulaté, vrtkavé a prchající štěstí letošního roku. Zadržíme je? Uvidíme...“ Zahájili jsme výhrou 10:2 v Kosmonosích. Následovala dvě vítězství doma 3:0 s Kněžmostem a o týden později s týmž soupeřem 16:2. V mistrovství I. třídy jsme vyhráli 3:2 ve Voděradech, doma 3:1 s Bakovem a v bouřlivém

zápase v Železném Brodě 2:1. Stejným výsledkem skončilo i rozhodující utkání na domácím hřišti se Spartou Kopidlno. Postoupili jsme do kvalifikace o postup do divize! Celý měsíc se čekalo, zda bude přírodní led na Zbraslavi. Marně. Nakonec se utkání odehrálo na zimním stadionu v Praze. Zájem o zápas byl u našich fandů značný. Vyjeli jsme obrovským autokarem ČSD a prožívali chvíle pochyb a napětí. V hlavním zápase se utkali DSK Tábor a SK Prostějov o udržení v lize s výsledkem 2:1 pro Tábor. Stadion byl zaplněn čtyřmi tisíci diváků a mnoho z nich po prvním utkání neodešlo. Bylo mezi nimi hodně našich příznivců usedlých v Praze. Zápas pro nás nezačal dobře. Po pěti minutách prohráváme 0:2. Záhy jsme ale nabyli potřebného klidu a před koncem jsme vedli 5:2. Utkání nakonec skončilo naším vítězstvím 5:3. DBSK hrál v sestavě: Sl. Kocvera – Vl. Kocvera, F. Šichta, O. Holý, M. Holý, I. Charvát, Nový, J. Holý a F. Jeleček. Střelci v sezóně. O. Holý 12, Charvát 8, M. Holý 6, Nový 5.

Divize 1946 – 1947. Po dvou vítězných přátelských zápasech v Bakově 5:3 a v Turnově 4:3 nastoupili jsme 25. prosince 1946 na domácím ledě proti BK Mladá Boleslav. Rekordní návštěva, kterou kronika neuvádí, byla zklamáná. Zatímco hosté předvedli jednu z nejlepších her, domácí tým propadl v kázni i ve střelbě. Porážka 2:6 byla překvapující. Druhý den jako by nastoupilo jiné mužstvo – po velké převaze vítězíme nad Jaroměří 5:1. O tři dny později jsme po dramatickém závěru remizovali venku s Meteorem Svobodné Dvory 2:2, když jsme ještě tři minuty před koncem prohrávali 0:2. Během minuty přišlo vyrovnání z hokejek Charváta a M. Holého. Prvního ledna 1947 jsme doma deklasovali Týniště nad Orlicí 7:0 a dostali se tak do čela tabulky Divize Českého venkova skupina B – východ. Rozhodující zápas divize jsme vyhráli 5. ledna 1947 v Jičíně s místním SK 3:1 a postoupili do kvalifikace o postup do hokejové ligy! Novinové titulky hlásí: „Hokejová liga do Bousova?“ a dále píše: „Radost dolnobousovských hokejistů z vítězství ve své divizní skupině je veliká. Zapomnělo se na finanční starosti plynoucí z divizních výloh a jsou již nyní velké přípravy na zájezd do Havlíčkova Brodu. Nedělní soupeř je těžkým a na svém kluzišti nebezpečným týmem, ale co kdyby. Fantóm ligy je pro Dolnobousováky velmi příjemným pokušením, ale zdá se, že by byla horší zkušenost, kdyby ji vskutku měli hrát. Prodělek Sparty Praha na zápase s HC Vysoké Tatry přesahující obnos 43 tisíc Kč by byl sto v obdobném případě zničit několikaletou práci na výstavbě dolnobousovského sportu. To je v boji o nejvyšší metu jediný, ale bohužel těžký stín, neboť nakonec se musí Bousováci bát do ligy dostat.“ 12. ledna 1947 odpoledne před návštěvou tři tisíce diváků se odehrála kvalifikace o ligu BK Havlíčkův Brod – Dolnobousovský SK 6:5 (2:2, 3:2, 1:1). Sestava DBSK: Sl. Kocvera – V. Kocvera, F. Šichta, O. Holý, M. Holý, J. Holý, Nový, Charvát, R. Linka, Fr. Jeleček. Branky: J. Holý 3, M. Holý, Linka. Utkání vysílala rozhlasová stanice Hradec Králové. Dramatické a vyrovnané utkání nakonec vyhráli šťastnější domácí. Bousováci neproměnili řadu jistých příležitostí. Podle očitých diváků příznivců DBSK měli domácí vskutku vydatnou podporu v rozhodcích ... Ve finále západočeské divize porazila Feldebabka Čechii Louny 7:3 a po vítězství nad Feldebabkou postoupil do ligového ročníku 1947 – 1948 Havlíčkův Brod. Nezískal ani bod, když podlehl

LTC Praha 1:18, ŠK Bratislava 3:13, AC Sparta 5:9, AC Stadionu České Budějovice 4:23 a ČSK Říčany 0:5 a z ligy sestoupil. Zápasem v Havlíčkově Brodě sezóna neskončila. Zima se vydařila a hrála se řada dalších utkání. Doma přátelsky s Turnovem 9:3, Dobrovicí 9:4, Katusicemi 7:4. Vyhráli jsme turnaj Fügnerovy župy v Mladé Boleslavi (Sokol Vínec 8:3, Sokol Josefův Důl 10:2). V České Lípě jsme hodně překvapivě prohráli 3:6. V nejtěžším zápase sezóny na domácím ledě podlehlí jsme Armádnímu týmu Prahy 6:7. 2. února 1947 se v Turnově hrál Koškův memoriál. Ludvík Košek, hráč LTK Turnov, padl jako pilot v Anglii. Turnaj se hrál pod záštitou anglického velvyslanectví, generálů čsl. armády a národních výborů a byl vrcholnou událostí Českého severu. Výsledky DBSK – LTK Turnov 6:2, DBSK – HOSK Bakov 3:1 a DBSK – Armádní team Praha 7:0 (nejlepší hráč Stibor z LTC Praha) způsobily senzaci turnaje. V nejlepším zápase nově sestavená obranná dvojice Linka – Šichta excelovala proti pražským ligovým hráčům. Sestava: Sl. Kocvera, Linka, Šichta, O. Holý, M. Holý, J. Holý, Nový, Charvát, Rejman, Jeleček. Byla to naše vůbec nejúspěšnější sezóna. Mrzlo od 15. prosince s nepatrnými přestávkami do poloviny března. Hrál se poprvé při dobrém večerním osvětlení na silném ledě, které umožnilo samočinné napouštění z náhonu. Zdá se, že jsme dosáhli nejvyšší možné mety. Mužstvo sehrálo celkem 26 zápasů se skóre 196:85. Střelci: M. Holý 47, O. Holý 26, Nový 25, Šichta 22, Charvát 18, Jeleček 14, J. Holý 14, R. linka 13.

V sezóně 1947 – 1948 téměř vůbec nemrzlo. Koncem února jsme dvěma vítězstvími v jednom dni 12:9 a 14:2 v Jablonci nad Nisou sezónu zahájili a zakončili ---

Sezóna 1948 – 1949 byla zahájena na Štědrý den, kdy jsme bez přípravy vyhráli v Bakově 10:4. První mistrák divize východ B jsme na malém a hrbolatém ledě rybníku ve Skyšicích prohráli s Jaroměří 1:3. Ani v dalších zápasech se nám hra nedařila. Ve Svobodných Dvorech jsme prohráli 3:9, v Kopidlně s místní Spartou 3:5. Čtvrté divizní utkání hrané opět ve Skyšicích přineslo poměrně překvapivý výsledek 3:3 s vedoucím týmem tabulky BK Mladá Boleslav. Na závěr jsme prohráli v Hradci Králové s místní Slávií 2:3 a sestoupili do I. třídy Libereckého kraje. Od této sezóny hraje naše mužstvo jako Sokol Dolní Bousov. Regionální tisk komentoval sestup Sokola Dolní Bousov takto: „Sestup hokejového souboru Sokola Dolní Bousov z divize je přímo klasickou ukázkou lehkomyšlného vedení a hráčské lhostejnosti. Zbytečný přestup Jaroslava Holého a zákaz startu vojínům Šichtovi, Linkovi a O. Holému znamenal velké oslabení. A jaké se udělalo opatření? Od podzimu nebyla hráčská schůze s konkrétním návrhem, který by pojednával o záchraně. Mnozí hráči neměli včas provedenou registraci. Dodnes nebyl konán ani jeden trénink a mnozí hráči se k zápasům nedostavovali. Příkladná práce a starost předsedy Josefa Vyníkala na všechny obtíže nestačily. Divizní zápasy měly stíny v nemožném ledě, špatných rozhodcích, vždy jiné sestavě mužstva a v neposlední řadě v nešťastné střelbě. Jediným úspěchem byla remíza se Sokolem (BK) Mladá Boleslav. V divizi se příliš promarnilo a jed rozkladu pomalu působí!!“ V sestavě se objevují noví hráči: Lukšík, Antoš, Josef a František Skramužských, Luděk Exner (dorostenec), K. Šolc, K. Lenc, Menšík a další. Celkově bylo sehráno 19 zápasů, z toho pět divizních.

Josef PROCHÁZKA

Zaplňený vlčopolský kostelík sledoval koncert, který se konal v rámci akce Noc kostelů.

Odměnou za druhé místo v republikovém finále byly medaile, pohár a společné foto s Janem Kollerem.

Kromě mluveného slova, hudby a zpěvu návštěvníci vnímali i nádhernou výzdobu.

Denisa Skálová přebírá cenu pro nejlepší střelkyni turnaje. Za odměnu pojede na olympiádu do Londýna.

Pochod z Bousova do Bousova zavedl účastníky i na skály nad bývalým kosteckým pivovarem.

Benefiční koncert pro kostel sv. Kateřiny nabídl v první části vystoupení komorního orchestru.

Ukázka ryb na sádkách ve Střehomi se těšila velkému zájmu malých i velkých pochodníků.

Cvičení rodičů s dětmi je plné pohybu, zábavy a radosti. Cvičit můžete přijít se svým dítětem i vy.

společenská kronika

VÝROČÍ NAŠICH OBČANŮ

NAROZENÍ

09. 01. 2012 Jakub Michel, Dolní Bousov
20. 01. 2012 Vojtěch Valíček, Dolní Bousov
21. 02. 2012 Vendelín Nechvátal, Dolní Bousov
29. 02. 2012 František Kučera, Dolní Bousov
05. 04. 2012 Ondřej Bušek, Dolní Bousov
10. 04. 2012 Tomáš Holík, Dolní Bousov
18. 04. 2012 Adéla Vodhánělová, Dolní Bousov
01. 05. 2012 Natálie Kabrnová, Dolní Bousov
06. 05. 2012 Jiří Šesták, Dolní Bousov
23. 05. 2012 Megan Grünerová, Dolní Bousov

ÚMRTÍ

24. 02. 2012 Bohumila Bažantová, Dolní Bousov
04. 03. 2012 Ludmila Bočánková, Dolní Bousov
15. 03. 2012 Miluška Lukavcová, Dolní Bousov
19. 03. 2012 Zdeněk Honzák, Dolní Bousov
22. 03. 2012 Věra Pokorná, Dolní Bousov
31. 03. 2012 Věra Janoušková, Dolní Bousov
03. 04. 2012 Jana Foktová, Dolní Bousov
11. 04. 2012 Helena Vozková, Střehom
04. 05. 2012 Věra Stránská, Dolní Bousov
04. 05. 2012 Josef Švancarán, Dolní Bousov
11. 05. 2012 Jiřina Drahoňovská, Dolní Bousov
15. 05. 2012 Jaroslav Řepka, Dolní Bousov
03. 06. 2012 Josef Heckel, Horní Bousov
11. 06. 2012 Jan Ort, Střehom

ŽIVOTNÍ JUBILEA OBČANŮ

ČERVENEC 2011

03. 7. 2012	Eva Exnerová, V Lipkách 620	75 let
24. 7. 2012	Zdeněk Škaloud Na Sídlišti 437	75 let
08. 7. 2012	Jaromír Páv, Vlčí Pole 49	80 let
15. 7. 2012	Anna Vacková, Spálená 46	80 let
11. 7. 2012	Alenka Králová, Na Sídlišti 437	81 let
27. 7. 2012	Naděžda Šolcová, Rachvalská 429	81 let
01. 7. 2012	Stanislav Král, Na Sídlišti 437	82 let
07. 7. 2012	Jiří Hlaváček, Příhonská 437	82 let
01. 7. 2012	Lidmila Koldovská, V Kališti 158	85 let
30. 7. 2012	Věra Žďánská, V Lipkách 620	92 let
18. 7. 2012	Julie Jirovcová, Horní Bousov 61	102 let

SRPEN 2011

20. 8. 2012	Jiří Matula, Vlčí Pole 02	70 let
26. 8. 2012	Alena Dudková, Příhonská 155	70 let
04. 8. 2012	Miroslava Brožíčková, Brodecká 256	75 let
27. 8. 2012	Libuše Kvapilová, Nádražní 390	75 let
05. 8. 2012	Anna Bayerlová, Kostelní 138	80 let

18. 8. 2012	Růžena Vaničková, Dlouhá 119	80 let
07. 8. 2012	Jiří Hubička, Vlčí Pole 56	83 let
12. 8. 2012	Josef Král, Horní Bousov 39	85 let
26. 8. 2012	Lidmila Králová, Dlouhá 249	87 let
24. 8. 2012	Marie Zelbová, Kolonie 441	88 let
29. 8. 2012	Miroslava Hrdličková, Zahrádky 388	89 let
03. 8. 2012	Jan Zahrádka, Ošovice 9	92 let

PODĚKOVÁNÍ ZA BLAHOPŘÁNÍ

Děkuji Městskému úřadu v Dolním Bousově v zastoupení panem Kulou a paní Jelínkovou, manželům Šimůnkovým, Langrovým a moji rodině za návštěvu, blahopřání a dárky k mým narozeninám. Všem srdečně děkuji a přeji hodně zdraví a spokojenosti.

Milada Karešová.

Touto cestou děkuji Městskému úřadu v zastoupení panem starostou Bočkem a paní Jelínkovou za jejich milou návštěvu, blahopřání a dárek k mému životnímu jubileu.

Zdenka Milevská.

SMUTEČNÍ PODĚKOVÁNÍ

Dne 17. dubna jsme se rozloučili s naší drahou maminkou, paní **Helenou Vozkovou** ze Střehomi. Kdo jste ji znali, věnujte ji tichou vzpomínku.

Rodina Vozkova a Nedvědova.

Děkujeme všem, kteří se přišli naposledy rozloučit s naší drahou maminkou, babičkou a prababičkou **Věrou Stránskou**. Děkujeme vám za květinové dary, osobní a písemné projevy soustrasti. Poděkování patří též paní Krejčíkové za vypravení pohřbu.

Dcera a syn s rodinami.

Děkujeme všem přátelům a známým za projevy soustrasti k úmrtí našeho drahého manžela a tatínka, pana **Josefa Švancarána**.

Manželka, synové, maminka a bratr.

INFORMACE

V dubnu 2012 otevřel v Dolním Bousově chirurgickou ambulanci MUDr. Josef Horák z Pírkova sanatoria v Mladé Boleslavi. Ordinuje v pondělí a ve středu od 15.30 do 18 hodin v ordinaci MUDr. Kymličky (tel. 326 396 239). MUDr. Horák je specialistou na léčení chorob zažívacího ústrojí, pohybového ústrojí a poskytuje péči i v oblasti všeobecné chirurgie – léčení abscesů a jiných zánětů kůže a nehtů, odstraňování mateřských znamének apod. Jeho služeb je možno využít bez předchozího objednání a doporučení.

Informační zpravodaj BOUSOVÁK. Vydavatel: Město Dolní Bousov. Vydávání povoleno MK ČR pod číslem E 13240. Pověřený redaktor Mgr. Miloslav Ječný. Inzerce a příspěvky přijímá Jindra Orságová, MěÚ Dolní Bousov (telefon 326 396 257). Příspěvky je možno posílat na e-mail: zs@dolnibousov.cz. Grafická úprava: Impress Mladá Boleslav. Tisk: Zdeněk Gola, Bělská 151, Mladá Boleslav. Náklad 600 výtisků. Uzávěrka příštího čísla 15. 8. 2012.